

List do dzieci z okazji 17 rocznicy Światowego Dnia Osób z Zespołem Downa

Cześć Jestem Asia mam 13 lat.

Urodziłam się w lutym. To miesiąc, w którym jest zima i jeździmy wtedy na sankach, jeśli oczywiście jest śnieg. Moja mama ma na imię Małgosia, czekała na mnie jak każda mama czeka na swoje dziecko. Moja mama to bardzo fajna mama, lubię kiedy na mnie patrzy i się do mnie uśmiecha.

Moja mama jest też wyjątkowa, wiedziała, że będę inną dziewczynką a jednak pokochała mnie od samego początku. Pewnie zastanawiasz się co to znaczy, że jestem inną dziewczynką. Opowiem Ci tak jak potrafię najlepiej.

Każdy człowiek powstaje na podstawie zakodowanego programu, takiego jak program komputerowy. Program ten zapisany jest w materiale genetycznym człowieka. Każda nasza komórka składa się z 46 chromosomów, które występują parami. 23 pary. Jeden z pary pochodzi od mamy, a drugi od taty. To one decydują czy mamy niebieskie czy zielone oczy. To dzięki nim Ola ma niebieskie oczy, Ania pięknie śpiewa, a Marek doskonale pływa. Bartek ma kręcone włosy, a Amelka dołki w policzkach kiedy się uśmiecha. Ja mam zielone oczy i proste włosy. Mam jednak jeszcze coś więcej – mam o 1 chromosom więcej niż Ty. Mam 23 pary i jeszcze jeden dodatkowy. To znaczy, że w pierwszej parze są dwa, w drugiej dwa itd., ale w 21 parze są 3 chromosomy.

Teraz już wiesz, co to znaczy, że jestem nico inna. Jestem jak super bohaterowie 😊. Mam 1 chromosom więcej niż TY

Mój dodatkowy chromosom zmienił niektóre elementy mojego programu. Nie mam jednak super mocy i nie zmieniam się w spidermana. Jest mi niestety trudniej, czasami trudno mnie zrozumieć jak mówię, czasami nie mogę powiedzieć tego co myślę, bo moje usta mnie nie słuchają. Moje dłonie nie chcą pisać tak jak Twoje, nie mogę tak szybko biegać i skakać jak ty. Mam trochę inny nos i oczy. Dlatego czasami mnie nie rozumiesz, a ja nie mogę Ci powiedzieć kiedy jest mi przykro i czuję, że potrzebuję Twojej pomocy. Kiedy nie mogę powiedzieć tego co czuję to czasami się denerwuję i robię różne głupie rzeczy. Przepraszam, kiedy czujesz się przeze mnie źle lub straciłaś ołówek i gumkę. Chciałabym być taka sama jak ty, biegać, śpiewać, mówić, pisać pięknie. Może znasz mnie osobiście, może mijasz mnie na ulicy, a może się jeszcze kiedyś spotkamy i wtedy na pewno będę chciała się do Ciebie uśmiechnąć.

Jestem Asia mam 13 lat i zespół Downa. Gram na metalofonie, przełynę 10 basenów na Alchemii, uczę się grać na pianinie. Chodzę do 6 klasy w Szkole Podstawowej nr 57.

Jeśli masz obok siebie dzieci takie jak ja, to chciałabym, żebyś wiedziała / wiedział, że jesteś mi bardzo potrzebny, uśmiechnij się do niego i pokazuj mu świat, bo dzięki Tobie będzie się uczyć żyć, prosić, przepraszać, uśmiechać i grać w piłkę. Czasem musisz mu dać przestrzeń i chwilę dla siebie, a

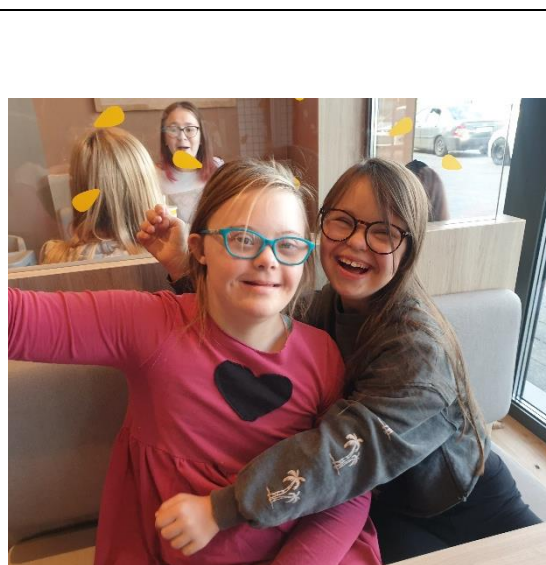
czasem wyciągnąć do niego rękę. Twoja przyjaźń i Twoje oczekiwania wobec niego pokażą mu jak budować relacje i wzajemny szacunek. Dziękuję Ci, że jesteś.

Załączam moje zdjęcia, żebyśmy mogli się poznać kiedyś 😊

Na zdjęciach jestem z moją przyjaciółką Hanią, mamą i asystentką Natką

TO jestem JA

Ja i moja przyjaciółka Hania

Ja i moja mama Małgosia	Ja i moja asystentka Natka
-------------------------	----------------------------